XI. évfolyam. Cellédömölk, [illegible] 18[illegible] [illegible] 15. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ [illegible] LAPJA.

„(KISCZELL és VIDÉKE)“ Megjelenik minden vasárnap. „(KISCZELL és VIDÉKE)“

[illegible] . . . 3 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
[illegible] szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula.

[illegible] és kiadóhivatal:
Cellédömölk, Dömölk-utca, Gombás-ház — [illegible] szellemi és anyagi részét illető [illegible] küldemények.

A feltámadás ünnepén.

A krisztus szenvedésén és halálán kesergő egyház gyászát lelkes öröm váltja fel a mai ünnepen.

Nolite expavescere! Ne féljetek! A názáreti Jézus, kit megfeszitettek, feltá[illegible] örömriadója. Ezekre a szavakra hangzik föl a keresztenység diadal éneke:

Örökre él, sohasem alél,
A két ezredéves babér.
Örökké fénylik a kereszt,
Melyet isten vére fereszt.
S mig csak egy hű szivet talál,
Mig csak meg nem hal a halál,
Mig idő lesz és századok,
Az egyház él, Sion ragyog!

A Golgota megrázó tragédiájának isteni hősét világuralkodóvá avatta a vértanuság töviskoszoruja. Az igénytelen, alázatos názáreti Jézus ledönti a pogány istenek oltárait és a hatalmas cézárok uralmát megsemmisitve, helyébe állitja a kereszt hitét. Uj világot alkota szeretet tanával, mely az emberi élet fenséges erkölcsi forrásává lesz. Magasan szárnyaló gondolatok és érzelmek ragadják meg milliók lelkét. A koronás fők alázattal borulnak le a porba; nagy hősök lépnek a küzdő térre, tudósok, költők, müvészek lelkét valami varázslat kapja meg, államok és nemzetek keletkeznek az uj erkölcsök alapján. Az egész világ ujjászületik. Éveit krisztustól kezdi számitani. Ő él és uralkodik.

Ezt az életet, ezt az uralkodást ragyogja szét az egész világon a feltámadás dicsősége, melyben — Szent Ambrus szerint — hinni üdvös, remélni édes; nem hinni benne: büntetés.

Oh én hiszek! Szivemet a földi boldogság nem elégiti ki. A mulandóság gyötrelme nem engedi. Az élet álom, melyből valóra óhajtok ébredni azzal a hittel, mely millióknak édes nyugtot ád a szenvedések között. Ezt a hitet szivünkbe az örök isten oltotta és minden nép a világon legyen emberevő vad, vagy a legcivilizáltabb lakoja a földnek, mely az istenség sejtelme nélkül van.

Nevezd bárminek, Isten van! Ennek tagadása semmivé teszi az erkölcsi rendet, érthetetlenné az életet, lehetetlenné az erény és bün közötti különbséget, céltalannak az ember küzdelmeit . . . A legnagyobb természettudósok: Volta, Newton, Linne, Leibnitz, napjainkban Pasteur Hyrtl mélyen valásos férfiak voltak.

Mikor a bölcselkedőknek a világ keletkezéséről egymástól eltérő, ingadozó, legtöbbször károsszerü doktrináiról hallok, lelkem boldog megnyugvással keres fel a milliárd csillagok kimért törvénye közt mozgó világát. Az eszem és a szivem azt mondja: Itt örök törvény parancsol. Ubi est lex, ibi est legislator. Hol törvény van, ott törvényhozó is létezik.

Ez az én istenem!

Ez a mindenható, látó és tudó, ez a jutalmazó és büntető isten nyilatkozik meg a természet örök törvényében és a lelkiismeretet jutalmazó és büntető érzésben.

Ki ezt a lelkiismeretet eloltotta, csak a börtöntől való félelmében nem követi el a rosszat, mig az istenféllő a rosszat a rejtekhelyeken is bünnek tekinti. És az az ember, ki a láthatatlan isteni tekintélynek meghódol, mennyivel inkább hü, igaz polgára a társadalomnak, mint a másik, kit csak a földi hatalom kényszerit a jóra.

Nem erőszakolom senkire a hitet, de joggal elvárhatni, főleg a müvelt embertől, ne bántsa azokat, kiknek a hit egyedüli, legdrágább boldogságuk.

Ne bántsátok a vallást, ezt az egyetlen támaszát a népnek, melyre nehéz sorsában, az inséges munka és szenvedés közt támaszkodik. A nép nem járhat az élvezetek tündérczarnokaiba, nem élhet a sport, divat, turista szenvedélyeknek,

TÁRCA.

Husvéti harangok.

Irta: SZILÁGYI FERENC

Lassankint bestaledett. Jobbról, balról már szasznyira vette fel fejét a zsenge hajtás a fekete földből, még nem szálloita be a fákat az országut meszes, kavargó pora.

Valahol messze odabenn a vetésben halkan pittyegett a fürj hivó szava, de bizony csak néhány keringve karogó varju csattogtatta rá vissza egyhangu, unalmas válaszát.

Csend volt. Az a komoly nyugalmas ün nepelőtti csend.

Valahol messze, a kanyargó orszagut távolában fehérre meszelt házak villogtak elő a félhomályból. Lassu csoszogó léptekkel szántotta végig az utat egy fáradt, porlepte vándor

Hazafelé tartott. Messze idegenben, tengerjul eltöltött 2 hosszu esztendő után.

Egy erős fiatal ember indult neki a hosszu vándor utnak. Erében forrott a vér, acélos karjaiban feszült a fiatal erő. Küzdeni vágyott. Érezte, hogy idehaza hiába turja napestig a földet, nem terem az már annyit, hogy az asszonynak meg a három apró gyermeknek kenyeret adjon.

Azután meg egyre jöttek a levelek onnan, messze, az óceánon tulnanról. Tarka pompázó szinben festették az életet, mely szinig tejfölt odaát, mig otthon csupa nyomoruság.

Sokáig habozott, töprengett, mig végre rádta a fejét. Egy szép reggelen csak bement a városba, vett magának két pantallót, munkás subbonyt, mert azt irták neki, hogy odaát kinevetik az embert, ha amugy hásiasan, ropogós cizmában, pitykés lajbiban köszönt be az uj hazába.

Az este, mikor utra kelt, nagyot került a falu körül. Titokban, mintha szöknék. Nem akarta, hogy az uj mundér csudájára gyüljön a falu apraja-nagyja. Alighogy elérte a vonatot, a gép dübörögve megindult és szava elfojtotta a feleség, a gyermekek sokogó szavát.

Odaát ment is eleinte minden, mint a karika csapás. Jó munkas, rendes ember volt, megszerettek csakhamar mindenütt.

Csak az fájt neki, hogy hába küldözgette hazafelé a sürü, teleirt ákombákok nagy leveleit, a posta csak neha napján, nagy ritkán hozott választ reájuk. Lassanként szinte elmaradoztak egészen is a hazai hirek, ha jött is egypár sor, csak annyiból állott, jól megy sorunk, még csak maradj odaát, keresd a pénzt, nehogy világ csufjára, koldus modjára gyere haza.

Nem tudta mire vélje e változást, de csakhamar megtudta azt is.

Egyszerre csak jött a titkos jóakaró levele, mely vakitó fénnyel villant bele az eddigi sötétségbe.

Örzsihez most már mindennap ellátogat az Uláh Pista, ugy mondják, hogy nagyon is értik egymást.

Elolvasta ezt a pár sort talán számszor is, azután egyszerre mintha valami éles metsző fájdalom hasogatná a szivét, eszmélétét vesztve összeroskadt.

„Sirolin“ Táplálószerek, kavarok, cizmárkrémek, sárfoltok, influenza [illegible] „Roche“

a földi élvezet, gazdagság, hatalom és [illegible]pa előtte ismeretlenek. Az ő hajlékoz[illegible] a templom, hol nehéz munkája után [illegible]pihen, erőt merít, vigasztalódik és a honnan a mennyei atyába helyezett édes bizalommal tér meg óvóivel együtt a tovább küzdelmeknez.

Az ember hite, mint Kossuth mondta, az ő mennyországa. Ne raboljátok el azt! mit soha vissza nem adhatok neki!

* * *

Nagy és magasztos ünnep a húsvét. Hajdan a fejedelmek a foglyokat börtöneiktől szabadon bocsátották ezen az ünnepen. Törvényszünetet rendeltek. A hívek pünkösd utánni szombatig imádságaikat az isteni tisztelet alattt álva végezték. Mindez a húsvét magasztos voltát hirdeti:

Az egyház évről-évre megüli a fel támadas ünnepét. E nélkül keresztenység meg sem alakul. „Ha Krisztus fel nem támadott volna, kiált fel az apostal, ak [illegible] nitásunk!"

A hitnek mekkora dicsősége, a reménynek mekkora vigasztalása foglaltatik ebben a szóban: Föltámadott!

Midőn Napóleon 805-ben Milanóban Olaszország királyává koronáztatta magát s visszatért Franciaországba, Cenis hegyfokán megállott. Büszkén nézte lábainál a félvilágot, de csakhamar mély megilletődéssel igy szólt Bessierre tábornokhoz.

— Óh, ne ámitsuk magunkat! Mi vagyok én egyébb törékeny üvegdarabnál melyet az egek ura pillanatra felemelt, hogy a maga céljaira felhasználjon és egy másik pillanatban megint elvet! De Krisztus él és uralkodik örökké!

Krisztus a feltámadás és az élet!

F. Sz. L.

ÚJDONSAGOK

Krónika.

(Péter király dala)

Ha fekszek, azért lefekszem,
Ha ébredek, iszom, eszem,
Szánetlenül valami titkos
Remegés [illegible] testemen.
A bőröm olyan, mint libás,
[illegible]
Jaj, fán a szerb királyok átka
Én rajtam is meg megfogan.

Ha reggel kikelek az ágyból,
Üldöznek rómgondolatok,
A lelkem furja iszonyattal
A gond, hogy még ma meghalok.
És minden reggel mostanában
Ugy elsiratom magamat,
A könnyeim sürün potyognak
A szörnyü bánat-suly alatt.

S ha jó az est és a sötétség
Mindenkit nyugovóra hi:
Félőn az ágy alá tekintek,
Nem bujt-e oda valaki.
És minden suttogásra, neszre
Álmomból föl-föl rianok,
S orditom rémült dadogással:
[illegible]

Ha szép tavaszi napsugárban
Sétálni csábit a konak,
Előbb, hogy a lelkem megedzszem,
Ah, jól esik egy kis konyak.
Mégis, minden fánál, bokornál
Ijadten nézek szerteszét,
Szellő ha jár, bokor ha zörren,
Nem birom el bánto neszét.

És amikor, ebédre hivón
A villany-csengők csengenek,
Azon töprengek, hogy szakácsom
A hust nem mérgezte-e meg?
Minden falat, ha bármi jó is,
Megakad most a torkomon,
A vörös bortól, barna sörtől
Meg egyenest iszonyodom.

Oh Páris, Páris, drága Páris,
Tehozzád vágyom vissza én,
Benne gondatlan ettem, ittam,
S bolyongtam vigan, könnyedén,
Kebledre Paris visszatérek,
— Szegény fejem, mit tenne mást?
Csak varom, mig a skupstinában
Megszavazzák az apanázst!

Fenő.

— **Hirlapunk olvasóinak, munkatársainak és [illegible]** [illegible]

— **Lapunk [illegible]** [illegible] szombaton jelenik meg.

— **Polgári iskolákról.** Hónapokkal ezelőtt [illegible] adott hírt a „Kemenesvidék" arról, hogy Békássy Lajos, munkácsi polgári iskolai tanár [illegible] polgári fiu és leányiskolát szándékoszik felállitani. Megirtuk már azt is, hogy Békássy Lajos kérvényt adott be a képviselő testülethez, melyben anyagi támogatást kér. A képviselőtestület már foglalkozott Békássy kérvényével és elvben máris hozzájárult az anyagi támogatás megadásához. Békássy Lajosnak a városhoz — anyagi támogatásért benyujtott — kérvényét, valamint az iskola felállitására vonatkozó terveit a következőkben ismertetjük: Békássy a várostól kér az első évre 2 tantermet az I-so fiu és az első leányosztály elhelyezésére. Azután fokozatosan még 2—2—2 tantermet, hogy az iskolát 4 osztályuvá fejlesszhesse. Ha a város a tantermeket megadja, Békássy maga szerzi fel az eszközökkel, bútorzattal stb. Kötelezi magát továbbá arra, hogy az intézetben annyi tanerőt alkalmaz, ahány osztály felállitva lesz és a tanerők valamennyije a törvényszerü polgári iskolai tanári képesitésel fog birni. A tanerők fizetésének biztositása céljából be megyezik Békássy abba is, hogy a tandijat a városnál deponálja. A tandijat egy tanuló után é 160 koronában állapitja meg. Az iskolaszolga fogadása, valamint [illegible] beszerzése, a tanerők nyugdijazása és a szinten Békássyt terheli. A fent megirt feltételek szerint óhajtja Békássy Lajos tanár Celldömölkön a polgári fiu és leányiskolát felállitani. Konstatáljuk, hogy a városról Békássy csekély anyagi áldozatot kér és hinni akarjuk, hogy azt a csekély anyagi áldozatot a város megfogja hozni. Hiszen tudtunk áldozni villamos világitásra, szaftáltozásra, uj városházára, körülbelül egy millió koronat, azt hisszük ehhez képest elenyésző csekély ez összeg, mindössze is néhány ezer korona, melyet a kultura céljára kell áldoznunk. Soha könyebb uton nem juthat Celldömölk polgári iskolához, mint most Békássy terve alapján. — Remeljük, hogy a vezető elemek ezt a fontos s városunkat nagyon is erősen érintő dolgot a közvelemény óhajanak megfelelőleg fogják megoldani. A kért segélyt meg kéll adni és az összel már megnyilik a polgári iskola. Adja Isten, hogy ugy legyen!

— **Főúri temetés.** Galánthai és fraknói gróf Esterházy Ferenc cs. és kir. kamarás, főrendiházi tagot, devecseri és tatai nagybirtokost, kedden temették el Devecserből a közönség óriási részvétele mellett Nagygyónán az Esterházyak családi sirboltjába. A gróf holttetemét vasárnap reggel Bécsben szenteltek és a vasuton szállitották meghagyott végrendelete szerint Devecserbe. A holttest hétfőn reggel érkezett Devecserbe s a rom kath. templomban helyezték ravatalra. A templom hajója fekete szövettel lett bevonva s a ravatalnál az Esterházy uradalmak disszbe öltözött erdészei és hajdui álltak kivont karddal diszőrséget. A közönség ezrei mentek hétfőn

---

mellete pedig, bugva, kattogva, peregve forgott a kerek, süvöltött a hatalmas transmissziós szij.

Mikor társai odarohantak, hogy felkapják, már késő volt. A gép elragadta és neki sodorta a műhely falának.

Az emberi erő paránya, de nagy az isten hatalma. Hosszu hosszu vergődés utan magahoz tért s ha mindjárt nyomorékul is, de élt.

Mit keresznetett volna — többet-már itten a munka, a kuzdelem honában ő a megtört, az összeroskadt beteg?

Nem volt már vágya, szenvedélye több, csak egy: a hazán!

A mi megtakaritott pénze még volt, azon jegyet váltott magának és most itt van, a jó ösmert, hazai országuton. Előtte a mosolygó, fiatal vetés, amurra messzebb meg szülofaluja villan elő a sötétlő alkonyból.

Minnél közelebb ért céljához, annál magasabbra lobogott lelkében a szenvedély. Jobbját a szebébe sülyesztve, görcsösen szorongatta [illegible] egyetlen emlékét, melyet magával hozott tengerfuli utjáról.

Mikor a falnba ért, most is csak ugy elkerülte a rendes utakat, mint mikor elindult. Hej pedig azóta, de sok is változott azóta.

Hazaerkezett.

Fáradtan rakad a keskeny lócára. Erőt akart gyüjtni a nagy leszámoláshoz. Bodri, a komondor vakkantva ugrott neki, de azután megjuhászkodott, nagyon értalmatlanoz vélte a jámbor utast.

Ennek meg nagyobbra nőtt a keserüsége. Erezte, mennyire megváltozott, hogy még a saját kutyaja sem ösmeri meg többet.

Bentről vig kacagás, éneklő hangja ütötte meg a fülét. Kiváncsian bekandikált az alacsony ablakon.

Sürögve, forogva, rakosgatott ott az asszony valamit a szobabau. Az asztal mellett meg ott ült valami tagbaszakadt hatalmas férfiu, aki játszadozva lovagoltatta térdén a nevető, kipirult apróságokat. S ahogy elnézte ezeket a boldog, megnyugodott embereket forogni kezdett vele a világ szeme vérbe borult és kirántva a revorvert szebéből neki rohant az ajtónak . . .

És ekkor csengve-bongva kondultak meg a húsvéti harangok és a templom felül harsogva csendült fel a századok zsolozsmája:

— Hozzánna néked! Feltámadott az Ur Jézus Krisztus!

Odaben a szobában is csak előbb fölve halkan, maja egyre hangosabban, harsogva csendült fel a béke, a szeretet hymnusza.

Ő érezte, hogy itt már fölöslegesen van reá semmi szükség nincsen. Lassu szomoru léptekkel hallagott vissza, a merről jött, vissza az éjszakába, neki a semmiségnek.

STEINBERGER M. UTODA

Benedek Oszkár

Ékszerész és órás Pápa, Vásártér 13. szám.

Legjobb bevásárlási forrás.

Ékszerek, ezüst az China ezüst [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Óra különlegességek, Omega, Schaffhausen órák nagy választékban. Javitások jól és pontosan készittetnek.

Fehér kokárda.

Irta: KONKPLY FERENC.

Háborus hirekkel volt teli a világ. Az emberek egymás kezéből kapkodták ki az ujságokat. Mindenki falta a betüket. Hogyne, hiszen élet és halálról volt szó. Arról, hogy nemzetközi háboru veszélyes réme kisértett minden léptennyomon.

Az egymást ijesztő emberek azonban mégsem hittek komolyan a háboruban. Ha teli beszélték is egymás fejét a háboru kikerülhetetlenségének tényével, magukban jót mulattak embertársaik hisszékenységén, mert jó maguk egy fikarcnyit sem hittek el abból, amit szörnyü nagyképüséggel másoknak beadtak.

S mégis! Amitől az emberek annyira rettegtek, amit teljesen kizártnak tartottak, az bekövetkezett. — A háboru összes iszonyataival kitört.

A halál csontos ujjaival végigsimitotta az emberek tüzes homlokát s abban a percben viaszsárgává fagyott azon minden érzelem. A halál lehellete száguldott végig az országon.

A katonák, a behivott tartalékosoktól kiegészitve hosszu sorban vonultak végig az utcákon. Dübörgő társzekerek, ágyuk riasztó robaja nyelt el minden egyéb hangot. Mars hadisten uralkodott mindenek felett.

Szamossy Ernő még előtte való napon — évődve mondotta menyasszonyának — Zsarnay Lillyhek:

— Most már bizonyos, hogy kitör a háboru s akkor itt kell, hogy hagyjalak . . . Talán örökre . . . S bensőjében megelégedett mosolylyal látta a hatást, mit Lillikére gyakorolt, de jó magában egy szót sem hitt a háboru kitörésének lehetőségében.

Mikor másnap délben hazajött hivatalából, majd a földre suhant ijedt dormetségében. Az irószállon fehér papirlap feküdt. A katonai behivó parancs, melyben meghagyják, hogy 24 órán belül állomáshelyén jelentkezzék.

Az első percben azt sem tudta, hogy mit kezdjen, mihez fogjon. Mintha agyveleje kiszáradt volna, egyetlen józan gondolatnak sem volt ura. Ott állt, kezében a fehér papirlappal s mig szemeit mereven annak tartalmára függesztette, gondolataival már 100 mértföldnyire előre szaguldt. Ott látta magát a zegzugos, összevissza taposott csatatéren száz sebből vérezve, elhagyatottan, felette éhes varjak károgva keringtek.

Majd felocsudott merevségéből. Mint a kilőtt nyil repült menyasszonyához. Fakó arca az elmulás, a vég érzetét mutatta. Mindenki leolvasta arcáról a hióbhirt.

A máskor vig, csapongó kedélyü fiu most egyszerre a másik szélsőségbe csapott át s gyerekes romantikával erősitgette, hogy ő érzi, hogy ebből a háboruból ő nékie nincsen visszatérése.

Hiába vigasztalták, hiába sorolták elő neki a statisztikai adatokat a háboruban való halálozásokról, nem lehetett eltériteni attól a gondolattól, hogy ő a csatatéren marad.

Mindent elrendezett. Még végrendeletéről sem feledkezett meg, noha mindenki kinevette kiméletlenségéért.

Pompásan feszült rajta a tüzártiszti uniforma. Békésebb időkben ő sem maradt volna adós azoknak a tüzes pillantásoknak, melyeket jártában-keltében az asszonyok reá löveltek. Most azonban minden gondolata a halálé volt, abba összpontosult ideges agyának minden funkciója.

Együtt volt egész délután jegyesével. Elsorolta százszor, ezerszer azokat a gyönyörü álmokat, melyeket mátkaságuk rövid idejében oly aranyosra szövögettek s mélabus arckifejezéssel erősitgette, hogy azok immár szertefoszlottak, nem valósulnak meg sohasem.

Lillike minden erejét megfeszitette, hogy vigasztalni próbálja kétségbeesett vőlegényét, de minden igyekezete kárba veszett. S noha ő maga is igen rászorult volna a vigaszra, erősnek mutatta reménységét.

Lassan-lassan beállt a szürkület. A szobában misztikus sötétség terpeszkedett. A kandaló szines üvegein keresztül hatoló fény világitotta meg csupán a szobát. S ott ültek a pamlagon. Kar karba füsve, egymásba elmerülve, szótlanul tekintettek egymásra. Szivük együtt dobogott, mint harmonikus egész. Minden szerelmük ott vibrált szemükben s a kezek továbbitották a magnetikus fluidumot. Ernő is elfelejtette e pillanatban minden nyomoruságát. El a háborut, minden retteneteivel. Rossz sejtelmeit, előérzetét. Ott csüngött tekintete Lillike átszellemült arcán, csillogó szemén, pihegő kebelén.

Egy hosszu, végnélküli csókba fult ajkuk. Szinte lélegzetét vesztve ébredtek öntudatukra. E pillanatban egy fehér kokárda hullott a földre. Mint télen a lágy hópihe oly sejtelmesen, oly zizegve esett a szőnyegre.

Lillike felemelte a földről s Ernőnek nyujtotta, mondá:

— Vidd magaddal a csatamezőre. S ha ellenség golyója fütyöl körülötted ez óvjon meg azok veszélyeitől.

Ernő mohón kapott e talizmán után. Mert annak érezte e szent percben. Mintha kicserélték volna. Oly vidám, oly bohókás lett, mint aminő volt idáig s amiért — mindenki oly annyira — kedvelte.

Áhitattal megcsókolta a piciny fehér kokárdát s szerelmes szivének minden érzelmével keblének szoritotta. Majd tárcájába rejtette s szive fölé helyezte.

Az estebéd vig hangulatban telt el. Ernő ismét a régi, vidám fiu volt, nem aggasztotta már semmi balsejtelem, a fehér kokárda csudát tett, kigyógyitotta gyermekes félelméből. Mindenkivel évődött s olyan pazar kedvvel mulattatta az egész családot, hogy azok csak most érezték át egész teljében, minő nagy ürt hagy majd maga után a háboruba távozó Ernő, minő nagy csend, bus várakozás lesz utánna.

Ernő mindenkitől szivélyes bucsut vett. Tréfálkozása nem ismert határt s az elérzékenyülésnek minden áron s uton módon elejét vette.

Lillike kikisérte szokás szerint az előszobába. Egyedül voltak. Az ifju jegyespárok hagyományos előjoga a nehány pillanatig való egyedüllét. Ma kissé nehezebben váltak el. Hogyne. Hiszen nem érvendeztette őket a másnapi viszontlátás. Holnap! Isten tudja, hol lesz Ernő holnap és szépséges menyasszonyától minő távol kell majd beérnie annak ábrándképével csupán.

Lillike könnyes szemekkel tekintett Ernőre.

— S ha távol leszel tőlem, gondolj reám s ha szép asszonyok, vagy leányok jönnek utadba, ne légy hütlen hozzám. Gondolj mindig arra, hogy minden gondolatom, szivem minden dobbanása néked szól, teérted imádkozom mindennap a te képeddel alszom el s minden álmomnak te lész a középpontja.

Ernő átszellemülten tekintett menyasszonyának szelt szemébe. Egy egész menyország ragyogott onnan reá. Ezt a sok boldogságot, ezt a menynyei örömet kell most itthagynia. Évek hosszu küzdelmének bére, száz éjszakának elnyomott titkos keserve, ime most engesztelést nyert. Elnyerte legszebb álmának megvalósulását. S egy percben elveszit mindent, mit oly kitartó munka fárasztó verejtéke megszerzett.

Ismét átborzongott rajta a halál gondolata. De muló érzelem volt csupán. Keblét a rajta levő fehér kokárda, Lillyke talismánja melengette.

— Amig rajtam e fehér kokárda, mely jókedvet, bizalmamat vissza szerezte fehér marad, addig el nem hagylak soha.

Mint a templomi néma fohász, oly áhitatta töltötte be mindkettőjüket Ernő ünnepélyes fogadalma.

Egy forró csók s Ernő nehéz szivvel, lassan bandukolt lefelé a lépcsőkön.

Reggel vitte e vonat a többi bajtársakkal ismeretlen sorsa felé. Ha a tegnapi bucsuzkodás némileg el is szontyolitotta egy kevéssé. A vasuton mégis ő volt a leghangosabb kedvü, ő vigasztalta az elszomorodott vitéseket. Előhozakodott a statisztika adataival, hogy minő csekély a halálozási szám a háboruban, meg azután, hogy ugyis rövid ideig tart az egész komédia. A mi hadseregünk felvonult s irtostató tömegével egy nap alatt meghódolásra késztéti a készületlen ellenséget. S ezer meg ezer egyébb okot hozott fel, ami a busulás hiábavalóságát célozta.

Jó kedélye tényleg felvillanyozta a bajtársakat. Szinte beleszugerálta a többiekbe is a bátorságot. Mikor állomáshelyükre érkeztek, már csupa vihardezett, kőnyszivü legények szálltak le a kupékból

Néhány nap mulva a tüzvonalba jutottak.

Nem ugy történt, a hogy Ernő gondolta. Az ellenség nem hódolt be kardcsapás nélkül, hanem inkább igyekezett minél kellemetlenebbnek mutatkozni Természetesen azonban óriási fölényen az egyesült seregeknek, — megtört minden igyekezetünk és nagyon siralmas jövőt mutatott az ő prespektivájuk.

Gyönyörü felvonulást végeztek az ágyuk. Minden meut mint e karika csapás. Az ellenség ágyu golyói ott csaptak el fölöttünk, hogy még közelünkbe sem ferkőzhetett. A tréfásabb ütszek még szalutáltak is a fetettünk elröppenő vesszedelemnek s kacagtak az ellenség tudatlan élhetetlenségén.

Ernő hatalmas galoppban repült ezredese elé, hogy napi jelentését leadja. E perboen egy granát ott pukkant szét lova lába előtt.

Egy pillanatig a sürü füstfelleg következtében mit sem lehetett látni. Mikor az elosszlott, ott feküdt Ernő lova vérében.

— Mi az, csak nem történt baja, hadnagy uram, — kiáltott reá az ezredes.

— Semmi, semmi csupán a lovam. S e percben már kiugrott a ló alól.

—Hála Isten, már ugy megrémültem, — mondotta sápadtan a vezér.

De mi az. Ernő meginog, hirtelen keblékes nyul, majd elterül a porondon. A katonák sietve szaladnak segitségért. A dalias, mindenki kedvence ott hever fuldokolva, levegő után kapkodva.

Egy bomba szilánk megsebeste. Megsebeste ott, ahol legérzékenyebb volt, a szivén.

Az elősiető orvosok hamarosan leszaggatták ruháját s kebléről a porba hul egy picike kokárda. Fehér kokárda, most már vörös a reá ömölt vértől.

Meg egy sohajtás s Ernő, Szamossy Ernő tüzérhadnagy nincs többé, kiszenvedett.

De a szavát betartotta. Mig a talizmán, Lillyke fehér kokárdája, fehér volt, nem hagyta el hütlenül. A vörösre festett csokor felmentette igérete alul.

Husvét.

Alleluja! Feltámodott!
Igy seng a lelkes körmenet.
Megszünt a gyász örömsugár.
Ragyogja be a hiveket.
Miként az áhitat, fohász:
Fölszáll a tömjén illatár.
Virágfakasztó, szép tavasz
Mosolyogva vigan szertejár.

Alleluja! Föltámodott!
Uj élet üdve ébredez.
Bármerre nézek, érzem,
Mily álldott, kedves ünneppap ez.
Áldást adó Szentség nyomán
Ezernyi réptömeg halad,
A hit szerény nyugalma közt
Szivünkben üdv, remény fakad.

Alleluja! Föltámodott!
Oh, hála édes Istenünk,
Győzött az üldözött erény,
Vigasztalást adtál nekünk!
S éltünk legyen bár bu, bajok
Között a lassu hervadás,
Enyészettől nem rettegünk,
Van győzelem, feltámodás!

Füleé Szántó Lajos.

a földi élvezet, gazdagság, hatalom és pompa előtte ismeretlenek. Az ő boldogsága a templom, hol nehéz munkája után megpihen, erőt merít, vigasztalódik és a honnan a mennyei atyába helyezett édes bizalommal tér meg övéivel együtt a további küzdelmekhez.

Az ember hite, mint Kossuth mondta, az ő mennyországa. Ne raboljátok el azt mit soha vissza nem adhatok neki!

* * *

Nagy és magasztos ünnep a husvét. Hajdan a fejedelmek a foglyokat börtöneikből szabadon bocsátották ezen az ünnepen. Törvényszünetet rendeltek. A hívek pünkösd utánni szombatig imádságaikat az isteni tisztelet alattt álva végezték. Mindez a husvét magasztos voltát hirdeti:

Az egyház évről-évre megüli a feltámadás ünnepét. E nélkül keresztenység meg sem alakul. „Ha Krisztus fel nem támadott volna, kiált fel az apostal, akkor[illegible] [illegible] nitásunk!"

A hitnek mekkora dicsősége, a reménynek mekkora vigasztalása foglaltatik ebben a szóban: Föltámadott!

Midőn Napóleon 805-ben Milanóban Olaszország királyává koronáztatta magát s visszatért Franciaországba, Cenis hegyfokán megállott. Büszkén nézte lábainál a felvilágot, de csakhamar mély megilletődéssel igy szólt Bessierre tábornokhoz.

— Óh, ne ámitsuk magunkat! Mi vagyok én egyebb törékeny üvegdarabnál melyet az egek ura pillanatra felemelt, hogy a maga céljaira felhasználjon és egy másik pillanatban megint elvet! De Krisztus él és uralkodik örökké!

Krisztus a feltamadás és az élet!

F. Sz. L.

UJDONSAGOK.

[illegible]

Szerkesztői szárny

Kelek, szegy fekszem,
Ébredek, iszom eszem,
Szettenül valami titkos
Remegés fut át testemen.
A bőröm olyan, mint lihás,
És egyre vagok a fogam, ...
Jaj, tán a szerb királyok átka
Én rajtam is meg megfogan.

Ha reggel kikelek az ágyból,
Üldöznek rómgondolatok,
A lelkem furja iszonyattal
A gond, hogy még ma meghalok.
És minden reggel mostanában
Úgy elsiratom magamat,
A könnyeim sürün potyognak
A szörnyű bánat-suly alatt.

S ha jó az est és a sötétség
Minuenkit nyugovóra hi;
Félőn az ágy alá tekintek,
Nem bujt-e oda valaki.
És minden suttogásra, neszre
Álmomból föl-föl rianok,
S orditom rémült dadogással:
— nost jönnek a gyilkosok!"

Ha szép tavaszi napsugárban
Sétálni csábit a konak,
Előbb, hogy a lelkem megedzzem,
Ah, jól esik egy kis konyak.
Mégis, minden fánál, bokornál
Ijadten nézek szertesztet,
Szellő ha jár, bokor ha zörren,
Nem birom el bánto neszét.

És amikor, ebédre hivón
A villany-csengők csengenek,
Azon töprengek, hogy szakácsom
A hust nem mérgezte-e meg?
Minden falat, ha bármi jó is,
Megakad most a torkomon,
A vörös bortól, barna sörtól
Meg egyenest iszonyodom.

Oh Páris, Páris, drága Páris,
Tehozzád vágyom vissza én,
Benne gondatlan ettem, ittam,
S bolyongtam vigan, könnyedén,
Kebledre Páris visszatérek,
— Szegény fejem, mit tenne mást?
Csak várom, mig a skupstinában
Megszavazzák az apanázst!

Fenő.

— **Hirlapunk olvasóinak, munkatársainak és jóbarátainak** [illegible]

— **Hirlapunk mai száma az** [illegible] **szombatos jelen**[illegible]

— **Polgári** [illegible] **ügyről.** Hóuspokkal eszközt hirt adott már a [illegible]emenesvidék' arról, hogy Bekássy Lajos, munkácsi polgári iskolai tanár nálunk polgári fiu és leányiskolát szándékozik felállitani. Megirtuk már azt is, hogy Bekássy Lajos kérvényt adott be a képviselő-testülethez, melyben anyagi támogatást kér. A képviselőtestület már foglalkozott Bekássy kérvényével és elvben máris hozzájárult az anyagi támogatás megadásához. Bekássy Lajosnak a városhoz — **anyagi** tamogatásért benyujtott — kérvényet, valamint az iskola felállitására vonatkozó terveit a következőkben ismertetjük: Bekássy a várostól kér az első évre 2 tantermet az I-ső fiu és az első leányosztály elhelyezésére. Azután fokozatosan még 2—2—2 tantermet, hogy az iskolát 4 osztályuvá fejleszthesse. Ha a város a tantermeket megadja, Bekássy maga szereli fel az eszközökkel, butorzattal stb. Kötelezi magát továbbá arra, hogy az intézetben annyi tanerőt alkalmaz, ahány osztály felállitva lesz és a tanerők valamennyije a törvényszerű polgari iskolai tanári képesitéssel fog birni. A tanerők fizetésének biztositása céljából be engyezik Bekássy abba is, hogy a tandijat a városnál deponálja. A tandiat egy tanuló után é 160 koronában állapitja meg. Az iskolaszolga fogadása, valamint fűtőanyag beszerzése a tanerők [illegible] szinten Bekássyt terheli. A fent megirt feltételek szerint óhajtja Bekássy Lajos tanár Celdömölkön a polgári fiu és leányiskolát felállitani. Konstatáljuk, hogy a városi Bekássy csekely anyagi áldozatot ker és kinni akarjuk, hogy azt a csekely anyagi áldozatot a város megfogja hozni. H. tantunk áldozni villamos világitásra, szaltérozásra, uj városházára, körülbelül egy millió koronat, azt hiszük ehhez képest elenyésző csekely ez összeg, mindössze is néhány szaz korona, melyet a kultura céljára kell áldoznunk. Soha könyebb uton nem juthat Celdömölk polgari iskolához, mint most Bekássy terve alapján. — Remeljük, hogy a vezető elemek ezt a fontos a városunkat nagyon is erősen érintő dolgot a közvelemény óhajának megfelelőleg fogják megoldani. A kért segélyt meg kell adni és az ősszel már megnyilik a polgári iskola. Adja Isten, hogy ugy legyen!

— **Főuri temetés.** Galánthai és fraknói gróf Esterházy Ferenc ca és kir. kamarás, főrendiházi tagot, devecseri és tatai nagybirtokost, kedden temettek el Devecserből a közönség óriási részvétele mellett Nagyg-nnán az Esterházyak családi sirboltjába. A gróf holttetemét vasárnap reggel Bécsben szentelték be s vasuton szállitották meghagyott végrendelete szerint Devecserbe. A holttest hétfőn reggel érkezett Devecserbe s a rom kath templomban helyezték ravatalra. A templom hajója fekete szövettel lett bevonva s a revatalnál az Esterházy uradalmak diszbe öltözött erdészei és hajdui alitak kivont karddal diszőrséget. A közönség ezrei mentek hétfőn

---

Melléte pedig, bugva, kattogva, peregve forgott a kerék, süvöltött a hatalmas transmissziós szij.

Mikor társai odarohantak, hogy felkapják, már késő volt. A gép elragadta és neki sodorta a műhely falának.

Az emberi erő parányi, de nagy az isten hatalma. Hosszu hosszu vergődés után magához szét s ha mindjárt nyomorekul is, de élt.

Mit kesztethetett volna többet már itten a munka, a küzdelem honában ő a megtört, az összeroskadt beteg?

Nem volt már vagya, szenvedeye több, csak egy: a bosszu!

A mi megtakaritott pénze még volt, azon jegyet váltott magának és most itt van, a jó ösmert, hazai országuton. Előtte a mosolygó, fiatal vetés, amurra messzebb meg szülofaluja villan elő a sötétlő alkonyból.

Minnél közelebb ért céljához, annál magasabbra lobogott lelkében a szenvedély. Jobbját a zsebebe sülyesztve, görcsösen szorongatta browing revorvert, az egyetlen emlékét, melyet magával hozott tengertuli utjáról.

Mikor a falnba ért, most is csak ugy elkerülte a rendes utakat, mint mikor elindult. Hej pedig azóta, de sok is változott azóta.

Hazaerkezett.

Fáradtan rakodd a keskeny lócára. Erőt akart gyüjteni a nagy leszámoláshoz. Bodri, a komondor vakkantva ugrott neki, de azután megjuhászkodott, nagyon ártalmatlannak vélte a jámbor utast.

Ennek meg nagyobbra nőtt a keserüsége. Érezte, mennyire megváltozott, hogy meg a saját kutyaja sem ösmeri meg többet.

Bentről vig kacagás, énekszó hangja ütötte meg a fülét. Kiváncsian bekandikált az alacsony ablakon.

Sürögve, forogva, rakosgatott ott az asszony valamit a szobaban. Az asztal mellett ott ült valami tagbaszakadt hatalmas férfiu, aki játszadozva lovagoltatta térdén a nevető, kipirult apróságokat. S ahogy elnézte ezeket a boldog megnyugodott embereket forogni kezdett vele a világ szeme vérbe borult és kirántva a revorvert zsebéből neki rohant az ajtónak.

És ekkor csengve-bongva kondultak meg a husvéti harangok és a templom felül harsogva csendült fel a szazak zsolozsmája:

— Hozzánna néked! Feltámadott az Ur Jézus Krisztus!

Odabent a szobában is csak előbb fölve, halkan, majd egyre hangosabban, harsogva csendült fel a béke, a szeretet hymnusza.

És ő érezte, hogy itt már fölöslegesen, reá semmi szükség nincsen. Lassu szomoru léptekkel ballagott vissza, a merről jött, vissza az éjszakába, neki a semmiségnek.

STEINBERGER M. UTODA

Benedek Oszkár

Budapest IV. ker. Pápay, Váczi-u. 18. szám.

Legjobb bevásárlási forrás.

Ékszerek, ezüst és China ezüst áruk nagy választékban templom kelyhek, kancsók

Óra különlegességek, Omega, Schaffhausen órák nagy választékban. Javitások jól és pontosan készittetnek.

Fehér kokárda.

Irta: KONKPLY FERENC.

Háborus hirekkel volt teli a világ. Az emberek egymás kezéből kapkodták ki az ujságokat. Mindenki falta a betüket. Hogyne, hiszen élet és halálról volt szó. Arról, hogy nemzetközi háboru veszélyes réme kisértett minden léptennyomon.

Az egymást ijesztő emberek azonban mégsem hittek komolyan a háboruban. Ha teli beszélték is egymás fejét a háboru kikerülhetetlenségének tényével, magukban jót mulattak embertársaik hisszékenységén, mert jó maguk egy fikarcnyit sem hittek el abból, amit szörnyü nagyképüséggel másoknak beadtak.

S mégis! Amitől az emberek annyira rettegtek, amit teljesen kizártnak tartottak, az bekövetkezett. — A háboru összes iszonyataival kitört.

A halál csontos ujjaival végigsimitotta az emberek tüzes homlokát s abban a percben viaszsárgává fagyott azon minden érzelem. A halál lehellete száguldott végig az országon.

A katonák, a behivott tartalékosoktól kiegészitve hosszu sorban vonultak végig az utcákon. Dübörgő társzekerek, ágyuk riasztó robaja nyelt el minden egyéb hangot. Mars hadisten uralkodott mindenek felett.

Szamossy Ernő még előtte való napon — óvódve mondotta menyasszonyának — Zsarnay Lillynek:

— Most már bizonyos, hogy kitör a háboru s akkor itt kell, hogy hagyjalak . . . Talán örökre . . . S bensőjében megelégedett mosolylyal látta a hatást, mit Lillikére gyakorolt, de jó magában egy szót sem hitt a háboru kitörésének lehetőségében.

Mikor másnap délben hazajött hivatalából, majd a földre zuhant ijedt dormetségében. Az irósztalán fehér papirlap feküdt. A katonai behivó parancs, melyben meghagyják, hogy 24 órán belül állomáshelyén jelentkezzék.

Az első percben azt sem tudta, hogy mit kezdjen, mihez fogjon. Mintha agyveleje kiszáradt volna, egyetlen józan gondolatnak sem volt ura. Ott állt, kezében a fehér papirlappal s mig szemeit mereven annak tartalmára függesztette, gondolataival már 100 mértföldnyire előre száguldt. Ott látta magát a zegzugos, összevissza taposott csatatéren száz sebből vérezve, elhagyatottan, felette éhes varjak károgva keringtek.

Majd felesudott merevségéből. Mint a kilőtt nyil repült menyasszonyához. Fakó arca az elmulás, a vég érzetét mutatta. Mindenki leolvasta arcáról a hióbhirt.

A máskor vig, csapongó kedélyü fiu most egyszerre a másik szélsőségbe csapott át s gyerekes romantikával erősitgette, hogy ő érzi, hogy ebből a háboruból ő nékie nincsen visszatérése.

Hiába vigasztalták, hiába sorolták elő neki a statisztikai adatokat a háboruban való halálozásokról, nem lehetett eltériteni attól a gondolattól, hogy ő a csatatéren marad.

Mindent elrendezett. Még végrendeletéről sem feledkezett meg, noha mindenki kinevette kishitüségéért.

Pompásan feszült rajta a tüzértiszti uniformis. Békésebb időkben ő sem maradt volna adós azoknak a tüzes pillantásoknak, melyeket jártában-keltében az asszonyok reá löveltek. Most azonban minden gondolata a halálé volt, abba összpontosult ideges agyának minden funkciója.

Együtt volt egész délután jegyesével. Elsorolta százszor, ezerszer azokat a gyönyörü álmokat, melyeket mátkaságuk rövid idejében vily aranyosra szövögettek s mélabus arckifejezéssel erősitgette, hogy azok immár szertefoszlottak, nem valósulnak meg sohasem.

Lillike minden erejét megfeszitette, hogy vigasztalni próbálja kétségbeesett vőlegényét, de minden igyekezete kárba veszett. S noha ő maga is igen rászorult volna a vigaszra, erősnek mutatta reménységét.

Lassan-lassan beállt a szürkület. A szobában misztikus sötétség terpeszkedett. A kandaló szines üvegein keresztül hatoló fény világitotta meg csupán a szobát. S ott ültek a pamlagon. Kar karba füsve, egymásba elmerülve, szótlanul tekintettek egymásra. Szivük együtt dobogott, mint harmonikus egész. Minden szerelmük ott vibrált szemükben s a kezek továbbitották a magnetikus fluidumot. Ernő is elfelejtette e pillanatban minden nyomoruságát. El a háborut, minden retteneteivel. Rossz sejtelmeit, előérzetét. Ott csüngött tekintete Lillike átszellemült arcán, csillogó szemén, pihegő kebelén.

Egy hosszu, végnélküli csókba fult ajkuk. Szinte lélegzetét vesztve ébredtek öntudatukra. E pillanatban egy fehér kokárda hullott a földre. Mint télen a lágy hópihe oly sejtelmesen, oly zizegve esett a szőnyegre.

Lillike felemelte a földről s Ernőnek nyujtotta, mondá:

— Vidd magaddal a csatamezőre. S ha ellenség golyója fütyöl körülötted ez óvjon meg azok veszélyeitől.

Ernő mohón kapott e talizmán után. Mert annak érezte e szent percben. Mintha kicserélték volna. Oly vidám, oly bohókás lett, mint aminő volt idáig s amiért — mindenki oly annyira — kedvelte.

Áhitattal megcsókolta a piciny fehér kokárdát s szerelmes szivének minden érzelmével kebléhez szoritotta. Majd tárcájába rejtette s szive fölé helyezte.

Az estebéd vig hangulatban telt el. Ernő ismét a régi, vidám fiu volt, nem aggasztotta már semmi balsejtelem, a fehér kokárda csudát tett, kigyógyitotta gyermekes félelméből. Mindenkivel évődött s olyan pazar kedvvel mulattatta az egész családot, hogy azok csak most érezték át egész teljében, minő nagy ürt hagy majd maga után a háboruba távozó Ernő, minő nagy csend, bus várakozás lesz utánna.

Ernő mindenkitől szivélyes bucsut vett. Tréfálkozása nem ismert határt s az elérzékenyülésnek minden áron s uton módon elejét vette.

Lillike kikisérte szokás szerint az előszobába. Egyedül voltak. Az ifju jegyespárok hagyományos előjoga a nehány pillanatig való egyedüllét. Ma kissé nehezebben váltak el. Hogyne. Hiszen nem örvendeztette őket a másnapi viszontlátás. Holnap! Isten tudja, hol lesz Ernő holnap és szépséges menyasszonyától minő távol kell majd beérnie annak ábrándképével csupán.

Lillike könnyes szemekkel tekintett Ernőre.

— S ha távol lessel tőlem, gondolj reám s ha szép asszonyok, vagy leányok jönnek utadba, ne légy hütlen hozzám. Gondolj mindig arra, hogy minden gondolatom, szivem minden dobbanása néked szól, teérted imádkozom mindennap a te képeddel alszom el s minden álmomnak te lész a középpontja.

Ernő átszellemülten tekintett menyasszonyára, ny.elt szemébe. Egy egész menyország ragyogott onnan reá. Ezt a sok boldogságot, ezt a menynyei örömet kell most itthagynia. Évek hosszu küzdelmének bére, száz éjszakának elnyomott titkos keserve, ime most engesztelést nyert. Elnyerte legszebb álmának megvalósulását. S egy percben elveszit mindent, mit oly kitartó munka fárasztó verejtéke megszerzett.

Ismét átborzongott rajta a halál gondolata. De muló érzelem volt csupán. Keblét a rajta levő fehér kokárda, Lillyke talizmánja melengette.

— Amig rajtam e fehér kokárda, mely jó kedvet, bizalmamat vissza szerezte fehér marad, addig el nem hagylak soha.

Mint a templomi néma fohász, oly áhitattal töltötte be mindkettőjüket Ernő ünnepélyes fogadalma.

Egy forró csók s Ernő nehéz szivvel, lassan bandukolt lefelé a lépcsőkön.

Reggel vitte a vonat a többi bajtársakkal ismeretlen sorsa felé. Ha a tegnapi bucsuzkodás némileg el is szontyolitotta egy kevéssé. A vasuton mégis ő volt a leghangosabb kedvü, ő vigasztalta az elszomorodott vitéseket. Előhozakodott a statisztika adataival, hogy minő csekély a halálozási szám a háboruban, meg azután, hogy ugyis rövid ideig tart az egész komédia. A mi hadseregünk felvonult s irtóztató tömegével egy nap alatt meghódolásra késztéti a készületlen ellenséget. S ezer meg ezer egyébb okot hozott fel, ami a busulás hiábavalóságát célozta.

Jó kedélye tényleg felvillanyozta a bajtársakat. Szinte beleszugerálta a többiekbe is a bátorságot. Mikor állomáshelyükre érkeztek, már csupa viharedzett, keményszivü legények szálltak le a kupékból

Néhány nap mulva a tüzvonalba jutottak.

Nem ugy történt, a hogy Ernő gondolta. Az ellenség nem hódolt be kardcsapás nélkül, hanem inkább igyekezett minél kellemetlenebbnek mutatkozni Természetesen azonban óriási fölényen az egyesült seregeknek, — megtört minden igyekezetünk és nagyon siralmas jövőt mutatott az ő prespektivájuk.

Gyönyörü felvonulást végeztek az ágyuk. Minden meut mint e karika csapás. Az ellenség ágyu golyói ott csaptak el fölötttünk, hogy még közelünkbe sem férkőzhetett. A tréfásabb tüstek még szalutáltak is a fetettünk elröppenő vesszedelemnek s kacagtak az ellenség tudatlan élhetetlenségén.

Ernő hatalmas galoppban repült ezredese elé, hogy napi jelentését leadja. E perben egy granát ott pukkant szét lova lába előtt.

Egy pillanatig a sürü füstfelleg következtében mit sem lehetett látni. Mikor az eloszlott, ott feküdt Ernő lova vérében.

— Mi az, csak nem történt baja, hadnagy uram, — kiáltott reá az ezredes.

— Semmi, semmi csupán a lovam. S e percben már kiugrott a ló alól.

—Hála Isten, már ugy megrémültem, — mondotta sápadtan a vezér.

De mi az. Ernő meginog, hirtelen kebléhez nyul, majd elterül a porondon. A katonák sietve szaladnak segitségért. A daliás, mindenki kedvence ott hever fuldokolva, levegő után kapkodva.

Egy bomba szilánk megsebezte. Megsebezte ott, ahol legérzékenyebb volt, a szivén.

Az elősiető orvosok hamarosan leszaggatták ruháját s kebléről a porba hul egy picike kokárda. Fehér kokárda, most már vörös a reá ömölt vértől.

Meg egy sohajtás s Ernő, Szamossy Ernő tüzérhadnagy nincs többé, kiszenvedett.

De a szavát betartotta. Mig a talizmán, Lillyke fehér kokárdája fehér volt, nem hagyta el hütlenül. A vörösre festett csokor felmentette igérete alul.

Husvét.

Alleluja! Feltámodott!
Igy seng a lelkes körmenet.
Megszünt a gyász örömsugár.
Ragyogja be a hiveket.
Miként az áhitat, fohász:
Fölszáll a tömjén illatár.
Virágfakasztó, szép tavasz
Mosolyogva vigan szertejár.

Alleluja! Föltámodott!
Uj élet üdve ébredez.
Bármerre nézek, érzem,
Mily álldott, kedves ünneppap ez.
Áldást adó Szentség nyomán
Ezernyi réptömeg halad,
A hit szerény nyugalma közt
Szivünkben üdv, remény fakad.

Alleluja! Föltámodott!
Oh, hála édes Istenünk,
Győzött az üldözött erény,
Vigasztalást adtál nekünk!
S éltünk legyen bár bu, bajok
Között a lassu hervadás,
Enyészettől nem rettegünk,
Van győzelem, feltámodás!

Fülei Szántó Lajos.

Első magyar általános biztosító társaság. Budapesten.

A. Tűz-, szállítmány-, jog- és betörés-biztosítási ágak.

Osztrákmagyar évi számlája 1908. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

I. Tűz-biztosítás.		
Kifizetett károk és költségek	8.151.788 83	
levonva viszontbiztosított károk	623,998 67	
Függőben maradt károk tartaléka		
Szerzési költségek a viszontbiz. rész utáni bevétel levon.	82,154 26	
Jövedelmi-adó és bélyegilletékek	128,153 78	
Adóhátralékok	30,000 —	
A tőke-biztosítási díjtartalékban szükséges igazgatási költségek	1.511,089 08	
Szabadban levő tőke-biztosítási díjak	4,641	
A következő évek kő-pénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		
II. Szállítmány-biztosítás.		
Kifizetett károk és költségek	545,604 46	
levonva viszontbiztosított károk és költségek	472,444 31	93,109
Függőben maradt károk tartaléka		97,852
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával		21,953
A következő évek kő-pénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		100,000
III. Jogbiztosítás.		
Kifizetett károk és költségek	2.540,052 40	
levonva viszontbiztosított károk és költségek	1.417,952 41	1.082,099
Függőben maradt károk tartaléka		4,342
Bélyegilleték		230,435
Behajtatlan követelések leírása		
A folyó évben lejárt több éves jogbiztosítások osztalékai	533,248	
A következő évek díjtartaléka	304,972	
IV. Betörés-biztosítás.		
Kifizetett károk és költségek		
levonva viszontbiztosított károk és költségek		
Függőben maradt károk tartaléka		
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával		
A következő évek kő-pénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		
V. 1908. évi nyereségszámla.		
A folyó évi üzletből lett		

Az 1907. évben átvezetett kőszénpénz díjtartalék a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		
Tűzbiztosítási díjtartalék a folyó évben lejárt tűz-biztosítási díjak és a 1. évben lejárt tűz-biztosítási díjak levonva: tőke-biztosítási díjak 2.746,649 07 viszontbiztosítási díjak és díjrészletek 6.948,643 15 9.695,292 22	20.607,871 15	11.012,872
Az 1907 évben függőben maradt díjak tartaléka		827,136
II. Szállítmány-biztosítás.		
Az 1907. évről átvezetett díjtartalék a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		
Szállítmány-biztosítási díjak levonva: tőke-díjak 570,449 47 viszontbiztosítási díjak 28,544 70		106,809
Az 1907. évben		98,999 — 205,808 99
III. Jogbiztosítás.		
Az 1907. évről átvezetett díjtartalék		
Jogbiztosítási díjak levonva: tőke-díjak 831,770 38 viszontbiztosítási díjak 1.918,286 41	3.063,990 66 2.299,057 79	1.364,932
Az 1907. évben maradt díjak tartaléka		5,169
IV. Betörés-biztosítás.		
Az 1907. évről átvezetett kőszénpénz díjtartalék a viszontbiztosítási rész levonása után és minden megterhelés nélkül		
Betörésbiztosítási díjak levonva: tőke-díjak 47,771 26 viszontbiztosítási díjak 161,255 83	347,681 31 209,027 09	
Az 1907. évben maradt díjak tartaléka		
V. Egyéb bevételek.		
Szelvény-, utánrendelési-, valóra-szelvény-, egyéb kamatok, valamint árfolyam-nyereségi-, idegen pénzek utáni		86,517 64
Társaság tiszta jövedelme		

VAGYON. Mérlegszámla 1908. december 31-én. TEHER.

Elhelyezett tőkepénzek takarékpénztárak és bankoknál		4.261,835
3.284 000 kor. n. é. Magy. földhit. intéz. 4% os korona záloglevél á 92·50		3.037,700
3.940,000 „ „ Magy. leszámítoló- és pénzváltób. 4% os zálogley. á 93·50		2.777,815
1.740,000 „ „ Kisbirtokosok orsz. földhitelint. 4% os zálogleveél á 92·50		1.609,500
974,000 „ „ Pesti magy. kereskedelmi bank 4½% os kötvény á 99·50		969,130
„ „ Pesti magy. kereskedelmi bank 4½% os kötvény á 99·50		99,000
1.000,000 „ „ Magyar jelzálog hitelbank 4% os kötvény á 98·50		985,000
200,000 „ „ Magyar általános takarékpénztár 4% os zálogleveél á 92·—		230,252
350,000 „ „ Aradi polg. takarékpénztár 5% os zálogleveél á 97·—		331,500
Tartozási-, alapítási-, takarékpénztár 4½% os zálogleveél á 97·25		237,29
105,000 „ „ Kisbirtokosok orsz. földhitelint. 5% os zálogley. á 100.—		
1963 db 900 db Bécsi első- és árvaházi-sorsjegy intézeti		2.392,601
549 db Bécsi biztosító társ. részvény á 400·—		609,01
997 db Hazai általános biztosító r. társasági elsőbbségi részvény á 200·—		199,400
A fentiek értékpapirok stb. után az év végéig esedékes kamatok		
Tisztviselők és szolgák nyugdíjalapjának értékei: 1.985,000 Kor. n. é. Kisbirtokosok orsz. földhitelint. 5% os zálogl. á 100.—		
Ezen értékpapirok után az év végéig esedékes kamatok		
„Ormódi Amélie alapítványa" értékei: 80,800 Kor. n. é. Kisbirtokosok orsz. földhitelint. 4½% os zálogl. á 97·50		
Az év végéig esedékes kamatok		
Az első magyar általános biztosító társaság „Tisztviselők segélyalapja" értékei, letétben a m. kir. állampénztárban		
Lenszámlákban és vissztartott-utalvány		
Társasági házak		
Kölcsönfelszámolás: a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél b) Maradványok idegen biztosító intézeteknél		
Jogbiztosítási osztály folyó számlája		
Központi pénztárban		

Részvényalaptőke: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 forint		6.000,000
teljesen befizetett 200 fél részvény á 500 forint		6.000,000
Tartalékalaptőke		2.265,091
Külön tartalék		500,000
Jogbiztosítási díj-tartalék		
Tűzbiztosítási díjtartalék kőszénben a viszontbiztosítási rész levonásával		
minden megterhelés nélkül		
Szállítmány-biztosítási díjtartalék kőszénben a viszontbiztosítási rész levonásával		
minden megterhelés nélkül		
Jogbiztosítási kőszénpénz-díjtartalék a viszontbiztosított rész levonásával		
minden megterhelés nélkül		
Betörésbiztosítási kőszénpénz-díjtartalék a viszontbiztosítási rész levon.		
minden megterhelés nélkül		280,000
Tőkebiztosítási függő károk tartaléka		623,998
Szállítmány-biztosítási függő károk tartaléka		97,852
Jogbiztosítási függő károk tartaléka		4,342
Betörésbiztosítási függő károk tartaléka		19,550
Előre befizetett díjak		972,168
Kifizetetlen osztalékok		7,475
Tisztviselők és szolgák nyugdíjalapja		2.011,256
Az első magyar általános biztosító társaság felszámolás alapja		800,000
Első magyar általános biztosító társaság „Lévay-alap"		200,000
Első magyar általános biztosító társaság „Karácsonyi alapítvány"		100,000
Ormódi Ormódy Amélie alapítványa		100,000
Ormódi Ormódy Amélie alapítványa		51,787
Első magyar általános biztosító társaság „Tisztviselők segély-alapja"		72,894
Kistbiztosítási osztály folyó számlája		5,882,636
1908. évi nyereség		2,851,680
		25.173,[illegible]

* Az idei hozzájárulásokkal 4.298,341 kor. 85 fillérre

II. Életbiztosítási üzlet.

1908. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

	korona	fill.	korona	fill.
Tőkeösszegek díjai	1.428,308	14		
Visszavásárolt kötvényekért	2,062,209	04		
Halálesetek után kifizetett káresemény	4.826,981	96		
Lejárt kihasználási tőkékért	3.777,747	84		
Kihasználási biztosításokból halálesetek következtében díjvisszatérítés	56,288	81		
Függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka	791,441	30		
Függőben levő kihasználási tőkék tartaléka	270,543	74		
Evjaradékokért	491,552	85		
Viszontbiztosítási díjak	714,201	03		
Vegyekért	892,509	58		
bér, poszadíjak, nyomtatványok, díjfizetések	1.254,438	89		
Adókért	207,536	48		
Orvosi díjakért	41,406	96		
Szerzési és díjbehajtási költségek	207,901	87		
Behajtatlan tartozások leírása	1.508,015	21		
Kisgroschi biztosítások tartaléka	43,017	55		
Díjtartalék az év végén	8,000	—	17.698,786	75
évi nyereség			120.090,742	51
			139.131,728	60

	korona	fill.	korona	fill.
A múlt évből áthozott díjtartalék			111.471,358	45
Befolyt díjak: az évben kiállított kötvények után	2.607,950	36		
az előbbi években kiállított kötvények után	18.293,130	79		
a biztosított tőke emelésére fordított nyereségek	95,204	25		
	20.996,285	40		
Illetékek	459,308	04	21.455,591	44
Kamatjövedelem			5.198,289	—
Múltévi függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka	694,527	70		
Mult évi függőben volt kihasználási tőkék tartaléka	319,317	01	1.013,844	71
			139.131,728	60

VAGYON. Mérlegszámla 1908. december 31-én.

	korona	fill.
Pénztárban [illegible] kor. 40 fill.		
1.760,300 kor. n. é. magyar kir. 4% os koronajáradék 91 kor. 15 fill.-el	1.604,713	45
8.807,000 „ „ magy. földhitelint. 5% os zálogleveleik 88 kor. 50 fill.	7.011,436	—
4.855,800 „ „ földhit. 4% os talajjav. és szab. zálogl. 92 kor. 50	13.741,460	—
5.598,800 „ „ magyar földhitelint. 4% os korona-zálogl. 92 kor. 50	14.427,040	—
9.098,400 „ „ pesti magy. kereskedelmi bank 4% os korona-zálogl. 93 kor. 50 fill.	9.442,004	—
1.098,800 „ „ kisbirt. orsz. földhitelint. 4½% os zálogl. 99 kor. 50 fill.-nél	10.789,935	—
6.978,100 „ „ magy. orsz. közp. takp. 4% os zálogl. (April 98 kor. 50 fill.	6.519,943	50
„ „ orsz. közm. takarékp. 4½% os zálogl. 98 kor. 50 fill.	494,543	—
„ „ III bpesti főv. takarékp. 4% os zálogl. 98 kor. 50 fill.	678,135	—
406,000 „ „ egyesült bpesti főv. takar.	5.812,314	—
585,000 „ „ belvárosi takarékpénztár 4½% os zálogleveleit 98 kor. 50 fill.	401,910	—
3.154,800 „ „ pesti hazai első takarékp. 4% os zálogleveleit 98 kor. 50 fill.	576,225	—
5.387,900 „ „ m. jelzálog-hitelbank 4% os zálogleveleit 98 koronával	3.971,778	—
1.000,000 „ „ magy. jelz.-hitelbank 4½% os kor. zálogl. 98 kor. 50 fill.	4.917,747	—
„ „ magyar jelz.-hitelbank 5% os zálogl. 98 kor. 50 fill.	985,000	—
„ „ magy. lesz. és pénzvb. 4% os zálogleveleit 98 kor. 50 fill.	984,440	—
200,000 kor. n. é. első horvát takarékpénztár 4½% os zálogl. 98 kor. 75 fill.	985,000	—
[illegible] (ösz.) 97 kor. 25 fill.	1.155,374	61
[illegible] 98 kor. 25 fill.	395,975	—
7.880,000 „ „ [illegible] kötv. 99 kor. 90 fill.	437,900	—
1.470,000 „ „ 4% os kötv. 96 kor. 10 fill.	68,959	—
[illegible] 4% os kötv. 85 koronával	7.872,130	—
611,429 Lira olasz 3·9	1.397,920	—
Váltókészletben [illegible] kor. n. é. magy. kir. 4% os korona-	500,000	—
[illegible]	509,059	79
Viszontbiz. kötvény-kölcsönei	164,708	05
A képviselőségek folyó számlái	951,938	16
Vevők- és tőkejövedelmek és egyéb tartozásai	375,478	98
	13.163,771	
	4.408	33
	5.392,996	77
	2.985,963	07
	124.481,321	70

	korona	fill.
Díjtartalék 123.490,132 kor. 65 fill. levonva a viszontbiztosítási díjtartalékot 2.899,390 „ 14 fill.	120.090,742	51
Biztosági alap	855,858	17
Kihasználási tőkék nyereménye	729,589	77
Függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka	791,441	30
Függőben levő kihasználási tőkék tartaléka	270,543	74
Tőkeösszegek számlája	165,881	15
Előre befizetett díjak	23,458	41
Fel nem vett nyereségek 1907. évről	79	69
Kisgroschi biztosítások tartaléka	8,000	—
Viszontbiztosító intézetek és mások követelései	169,066	42
1908. évi nyereség	1.364,240	34
	124.481,321	70

Budapest, 1908. december hó 31-én.

Steinmer Jenő, Biztosítási könyvvivő.

Báró Harkányi Frigyes, Igazgató.

Az igazgatóság:

Szombó Károly, gróf Zichy Sándor.

Gergely Tivadar, a központi könyvvezető főnöke.

A fenti számadásokat és mérlegeket megvizsgáltuk, azokat a könyvekben és okmányokban egyezőeknek találtuk. Könyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

A felügyelő bizottság: Borsodiszky Albert.

Budapest, 1909. március 30-án.

Kerületi főügynökség Celldömölk: Gayer Gyula cégnél.

egész nap a templomba a ravatalt megnézni. A koszorúk a templomban voltak elhelyezve, több mint kétszáz s nagyobbrészt mind élővirágból készítve. O felsége a király remek koszorút küldött szintén az elhunyt ravatalára, mely a temetés napján reggel érkezett meg. Az elhunyt főur holttetemét kedden reggel szállították el Gannára és ott fényes papi segédlettel helyezték örök nyugalomra. Érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy az elhunyt gróf végrendeletileg meghagyta, hogy a Gannaiak halotti tort tartsanak. E célra az uradalom a gróf temetése napjan 8 sertést, 8 birkát és 2 tinót hajtatott Gannara. A tor vasárnap lesz megtartva Nagygannán.

— **Tűz.** Kemenesszentmártonban a mult héten másodizben pénteken este volt ismét tűz. Több mint bizonyos, hogy gyujtogatásról van szó és nem véletlenségről, vagy hanyagságról, Pénteken este Pottyondy Pál birtokos cseléd kamrája gyulladt ki, a tűz tovább terjedt és leégett még egy hosszabb ház melyben 4 lakóház volt, valamint elégett Kis János istallója, pajtája fa stb. egyéb háztieszközök. Hogy a tüzet végre is sikerült lokalizálni, abban nagy érdeme van Gouth György birtokos, járási utbiztosnak, aki a nagyveszély közepette emberfeletti erőt fejtett ki, ugyszól án élete kockáztatásával állott a lángtenger közé és a fecskendőt vezette. Gouth György kezein szenvedett égési sebeket.

— **Tavaszi gyógyitások.** Az életet ébresztő tavasz meleg napsugaraival földünk minden élő szervezete [illegible] van. Életet ad és életet vesz! Különösen utóbbit bizonyítja sok embertársunk szomoru kimulása, akik áldozatai a márciusi ébredésnek. Mert a tavaszi meleg nemcsak a test élettani sejtjeit szaporitja, hanem ilyenkor a testet emésztő kóros sejtek is rohamosan fejlődnek és pusztitják a testet. Ez okból leginkább tavasz idején szorul a szervezet az orvosi tudomány támogatására, mely hivatva van a test ellenálló képességét öregbiteni és netalán fennálló betegségeket körülhatárolni. Az uralkodó orvosi irányok között ezen hivatásnak legtökéletesebben felel meg a vérgyógyitás (Homopatia), mivel ez élettani uj és tökéletes vért ad a testnek, a vérkeringést rendbe hozza és az összes szervek táplalkozását emeli, ezzel egy szersmind a szervezet ellenálló képességét növeli. Ezen gyógymód megalapitója Dr. Kovács A fővárosi orvos, kinek e célra lerendezett intézete van Budapest, V. Váci-körut 18. szám alatt. Mindazok, akik köszvény, görvélykór, asthma, szív, gyomor, vese, ideg vagy vérbajban szenvednek, teljes bizalommal forduljanak ezen hirneves orvoshoz, mielőtt valami gyógyfürdőbe vagy gyógyintézetbe mennének. A kezelés igen egyszerű, kellemes, minden viszonyok között alkalmazható, hivatási zavarokat nem okoz

— **Uj óragyár magyarországon.** Nagyfontosságu ipari vállalkozásról kapunk hirt a fővárosból. Löw Sándór órás és ékszerész, Thorotzkai gróf és Társa villámos óra és mekanikai gyár és Kulicska Antal villámos óragyárosok 500.000 korona alaptőcével, melynek nagyrésze már jégyezve van. Magyar óragyárak [illegible] szága cég [illegible]ban való gyártása céljából. Inga óráknak [illegible]pari termelésére hazánkban ez lesz az első [illegible]lat, mely hivatva lesz az országból a tömérdek külföldi gyártmányu igazórát kiszoritani.

— **Triesti Általános Biztositó Társulat.** (Assicurazioni Generali) Budapest, V. Dorottya-ut 10. Lapunk mai számának „Közgazdaság" c. rovatában, közöljük a Triesti általános biztositó társulat a legnagyobb, leggazdagabb és a legrégibb biztositó intézetünk mérlegének, több számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, aki e célból kozzáfordul a legnagyobb készséggel szolgál. Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállitmány,- és betöréses lopás elleni biztositásokat Közvetit továbbá: jégbiztositásokat a Magyar jég és viszontbiztositó r. t. valamint baleset el leni biztositásokat az Első o. általános baleset ellen biztositó társaság számára. A társulat helybeli Celldömölk ügynöksége Szagán János, Al mássy János.

— **Rossz fecskendők.** A celldömölki önk. tűzoltó-egylet tűzfecskendői, mint értesülünk rossz állapotban vannak s nem használhatók, ugy javitásra szorulnak. Dicsőség érte Pálovits József volt főparancsnok urnak, aki oly rettenetes nagy felügyeletet tartott a tűzfecskendők felett.

— **Amerikai magyarok pénze.** Ame ika legtekintélyesebb lapja, a „Szabadság" napilap, az amerikai magyarság körében, az ajkai bányaszerencsétlenek hátrahagyottai részére 19 ezer koronát gyüjtött össze. A pénzt már elküldték Wekerle Sándor miniszterelnökhez. Az amerikai magyarság, e nemes tette, mindenesetre elismerést érdemel és hazafias érzéséről tesz tanubizonyságot

— **A megyei hirlapirodalom köréből.** A körmenden 26 év óta megjelenő „Rábavidek társadalmi hetilap, április hó 4 tól kezdve mint függetlenségi és 48-as párti politikai hetilap jelenik meg, Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy Körmenden „Vasmegyei Ujság" cimmel uj pol. hetilap indul meg Körmenden. Ezzel tehat 3 lapja lesz Körmendnek. Ez pedig egy kissé sok Körmendnek.

Vasuti hirek.

Vonat megállitás. Turbék — Töröksir feltételes megállóhelyen. A Szigetvár — kaposvári vonalon közlekedő, Szigetvárról reggel 5 óra 5 perekor induló és Kaposvárra reggel 7 óra 50 perekor érkező megálló rakodóhely között levő Turbék — Töröksir feltételes megálló helynél f. é. március hó 15-től kezdve reggel 5 óra 12 perekor utasok fel és leszállása céljából feltételesen megállitatik.

Budapest, 1909 március 26.

A forgalmi főosztály igazg. Kotányi.

Uj személy díjszabás életbeléptetése. A magyar kiralyi államvasutak igazgatóságától vett értesités szerint a Duna — Ipolyvölgyi h. é. vasuton a megnyitás napjától zónarendszerő személy díjszabás lép érvénybe.

Az uj személydijszabás, a m. kir. államvasutak díjszabás elárusító irodájában (Budapest, Csengery utca 33 szám) 20 fillérért lesz kapható.

A magyar királyi államvasutak igazgatóságától nyert értesités szerint a magyar vasuti személy forgalom 1904 évi február hó 1-től érvényes I. díjszabási fizetésnek B. rész III. fejezete szerint a magas Tátrába kiadásra kerülő mérsékelt áru menettérti évadjegyek érvénytartalma az 1909 évi nyári idénytől kezdődőleg [illegible] szabbitatik meg.

Közgazdaság.

A Trieszti Általános Biztositó Társulat.

(Assicurazioni Generali) f. évi márc. 18-án tartott 77-ik közgyülésén terjesztettek be az 1908 évi mérlegek. Az előttünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1908 december 31-én érvényben volt életbiztositási tőkeösszeg 972,108,481 kor. és 17 fillért tettek ki, és az év folyamán bevett dijak 42.831,825 kor. és 78 fillére rugtak. az életbiztositási osztály dijtartaléka 19.086,145 K. 05 fillérrel 283.242,702 kor. 29 fillére emelkedett. A tűzbiztositási ágban, beleértve a betöréses- és tükörüveg biztositást a dijbevétel 17.670.409,609 korona biztositási összeg után 28.866.290 kor. 38 fillér volt miből 10 570 942 korona 55 fillér viszontbiztositásra fordittatott ugy. hogy a tiszta dijbevétel 18.213,247 korona 83 fillére rugott, és ez összegből 15 079.112 K. 08 fillér mint dijtartalék minden tehertől mentes jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló dijkotelezvények összege 122.098,054 kor. 94 fillér. A szállitmánybiztositási ágban a dijbevétel kitett 3.577.801 kor. 84 fillért, mely a viszontbiztositások levonása után 1.655 086 korona 32 fillére rugott. Károkért a társaság 1908-ban 39.751,656 korona 71 fillér és alapitása óta 938 794,591 korona és 91 fill. fizetett ki. E kártérítési összegből hazánkra 184 687,233 korona 43 fillér esik. A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 20.890,707 korona 37 fillére rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereség tartalék, mely 6 300,000 koronát tesz ki az értékpapirok árfolyamingadozására alakitott tartalék, mely az idei átutalással 1.413,602 kor. 84 fillért tesz ki. Részvényenként 600 arany frank osztalék kerül kifizetésre. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangu értékekben vannak elhelyezve, az idei átalakulások folytan 313.629.347 korona 57 fillérről 346.151,371 kor. 42 fillére emelkedtek, melyek következőképpen vannak elhelyezve: 1. Ingatlanok és jelzálogköltség-utalások 68.422,455 korona 68 fillér. 2. Életbiztosittási kötvenyekre adott kölcsönök 29.099,869 korona 33 fillér. 3. Leteméyezett értékpapirokra adott kölcsön 3 124,531 K. 51 fill. 4. Értékpapirok 219.102,5 korona 80 fillér. 5. Követelések állomásnál és tartományoknál 5.613,421 korona 24 fill. 6 Tárca valtók 786 479 korona 29 fillér. 7. A részvényesek biztositott adóslevelei 8.820,000 korona. 8 Keszpénz és az intézet követelései, a hitelesők követeléseinek

Összesen 246.151,371 korona 42 fillér. Ezen értékekből 68.8 millió korona magyar értékekre esik.

Az Első Magyar Általános Biztositó T.

A mult szombaton tartotta évi rendes közgyülését gróf Csekonics Endre v. b. t. tanácsos elnöklete alatt. Az igazgatóság részéről az ügyeket maga a társaság vezérigazgatója: Ormódy Vilmos főrendiházi tag adta elő.

Az igazgatóság felolvasott jelentéséből, valamint az előterjesztett zár és mérlegszámlákból kitünik, hogy a felolyt 1908 ki ötvenedik üzletév eredményei voltak a társaság működése óta a legnagyobbak s összesitésükben a legkedvezőbbek. Az évi 4.315.871 K. 25 f. tiszta nyereségből az igazgatóság 1.500 000 K. összeget javasolt a részvenyesek osztalékául kifizetni, tehát minden egyes egész részvényre 5000 kor osztalék, mig a nyereség többi része alapszabályszerű levonások után a társaság dusgazdag tartalékainak és alapjainak még további erősitésére szolgál. A társaság biztositási alapjai összesitve már a mult év végével 186,926,344 kor. 63 fill. összeget tettek ki. Az üzleti eredményekhez méltó volt ezuttal is a társaságnak a közcélok iránt tanusitott hagyományos áldozatkészsége. A számos jótékony és hazafias célu adomány közül különösen szembetűnik, hogy a magyar [illegible] 10.000 lirát juttatott az olasz kormányhoz a sicíliai és calabriai földrengés által sujtott szerencsétlenek javára. Ez[illegible] [illegible]g rendkívüli nagy adománya [illegible] 500,000 kor. tőkeösszeggel tavaly megalkotott félszázados alapitványok kamatai E 26,000 kor. összegü nagy adományt a kormányzó-testület egyértelmüen a közgyülesen szintén felolvasott külön megokolással ez évben a magyarországi Vörös-kereszt-egyesületnek javasolja kiadni, az egyleti mozgó raktár, vagyis a mozgositás esetére készletben tartandó felszerelések céljaira. A megokolás utal az immár szerencsésen elhárított háborus veszedelemre, melyek hatása alatt [illegible] évben a nagy adománynak ilyetén felhasználása tünik fel leghazafiasabbnak és leginkább időszerűnek

A közgyülés az összes számadásokat s az igazgatóság, illetőleg az egész kormányzó-testület valamennyi javaslatát köztetszéssel egyhangulag elfogadta s a 1908-ki üzletévre vonatkozó felmentvényt minden irányban megadta. Az egész részvényenként 500 kor osztalék kifizetést a társaság főpénztára már a legközelebbi hivatalos napon (hétfőn a hó 5-én) megkezte.

HORNYOSZSINDELY cserépzsindelyek, alag csövek, mindennemü cement és tégla áruk az „Első Szombathelyi gőztéglagyárból."

Képviselő Celldömölk és vidéke részére **Gayer Gyula cég Celldömölk.**

Gróf Esterházy Ferenc uradalmi pezsgőgyára Tatán.

Lakodalmas.
(Demi-sec)

Asztali.
(Sec.)

Billikom.
(Extra-dry)

Megrendelések Tatára intézendők.

Hirdetéseket
jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vessző-eladási hirdetmény.

A nagyméltóságu földmivelésügyi miniszter 60988/1896. számu szakvánvrendelete szerint válogatott első osztályu sima és gyökeres

Ripária-Portális, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyok nemesitett, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege faju

gyökeres, fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima- és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagy mennyiségben eladásra

Badacsónytaláti Szőlőtelep kezelősége,
TAPOLCA, (a Balaton mellett).

50 ezer sima
riparia portalis vessző eladó!

mely saját telepemen termelt teljesen a szokvány minőségnek megfelelő 50 c. m. m. hoszban 16 kor. árban ezrenként, ugy szintén 10 ezer gyökeres ripária portalis melyet telepitéshez melegen ajánlok, 15 kor. árért ezrenként, nem tiszta első, de nemis másod osztályu az egész egybeni megvételnél árengedmény mintát a rendes értékben küldünk, ugy szintén nagy mennyiségu I. oszt. oltványom is van eladó, borfajban ezre I. osz. 150 kor. Csemege fajban ezre I. osz. 180 kor. megrendelésnél kérem az ár egyharmadát előlegül beküldeni a többi rész utánvéttel [illegible] ségü I. osztáj ezre oltványban 70 kor [illegible] Hajdu István szőlőgazdaság és vesszőtermelési telepe Biharfüzesen.

Épitési iroda.

Tisztelettel van szerencsénk a m. t. épittető közönség b. tudomására hozni, hogy Celldömölkön a Sági-utca 99. sz. alatt (Merkly Ede-féle ház)

épitesi irodát és vállalatot létesitettünk.

Elvállaljuk mindennemü gazdasági épületek és bérházak tervezését a legkényesebb izlések megfelelőleg a legmodernebb kivitelben; ugyszintén ezeknek természetben való kivételét, valamint kőkemencék épitését csatornázások, átalakitások és tatarozási munkálatok elkészitését a legjutányosabb árban.

A készitendő munkálatok szakszerü és pontos kiviteléért az épitészet terén eltöltött hosszas gyakorlatainak kezeskednek, — egyeduli főtörekvésünk oda fog irányulni, hogy a n. é. épittető közönség legkényesebb igényeinek is megfelelhessünk.

A m. t. épittető közönség szives pártfogását kérve maradtunk

kiváló tisztelettel

Horváth Testvérek
kőmüves mester épitési vállalkozók
Celldömölk, Sági-utca.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.
áruosztalya Celldömölk

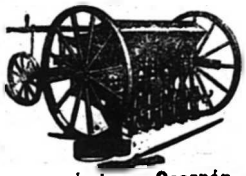

a Magyar kir. államvasutak gépgyárának ugy a Ganz és Tsa részv. társ. motorosztályának kerületi képviselése és mintaraktára.

Fioktelepek: Murászombaton, Sárváron, Veszprémben, Csornán Dombóváron, Sopronban, es Zalaegerszegen.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkeszetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdesági cikkekből.

SZEIFERT JOZSEF POZSONY
cs. kir. udv. fegyverszálitó. — Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper eredeti Diana fegyverekből ugyszintén célszerü Hemmeric-féle fegyverekből

J. P. Sauer u. Sohn cég Krupp Frigyes-féle különleges szélesövü fegyverekből.

eredeti gyári árakon.

A serélőfegyver és annak lőképességéről szóló ismertetésem ingyen és bérmentve.
BROWNING-féle önműködő ismétlő serétes vadászfegyver 12 öbnagyságu eredeti gyári áron, azaz 210 koronáért nálam kapható.
Mannlicher Schönauer 5 lövetü ismétlő cserkészeti karabély 9 mm. és 6½ öbn. eredeti gyári áron, azaz 190 koronáért nálam kapharó.

Duplacsövü vadászfegyverek

40 korona és felfelé minden árban, kipróbált és teljesen megbizható jó lőképességgel biró minőségben dus választék van raktáron.

Browning önműködő ismétlő pisztoly 6·35 öbnagyságig, levábbá ismétlő és [illegible] pisztolyok minden fajta uj szerkezetü raktáron van.

Revolverek, pisztolyok, szobafegyverek stb. dus választékban.

Töltött töltények

angol Eley, állami áruda füstmélküli és fekete lőporral töltött töltényeket nagyon frissen töltve minden öbn. a legjutányosabb ár mellett szállitok.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességről árjegyzék ingyen és bérmentve.

Saját lőtér.

Kiadóhivatal a Szilágyiházban. „Tolnavár" könyvnyomda és betűöntő-vállalat gyomaja Szemmelhen. 1898.